REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1284/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HZMO, OIB: 84397956623 iz Zagreba, Mihanovićeva ulica 3, protiv tuženika Hrvatski ured za osiguranje, OIB: 38922958547 iz Zagreba, Martićeva ulica 71, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja i tuženika, 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e:

Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Tuženik Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva ulica 71, Zagreb, OIB: 38922958547 dužan je platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 84397956623 svotu od 18.584,46 eura uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od dana podnošenja tužbe do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je osiguranik HZMO Ivica Mandić Mandić sudjelovao je 17.07.2008. u prometnoj nesreći kada ga je nepoznati automobil na putu od Stona prema Neumu izgurao sa kolnika u desnu stranu prilikom pretjecanje zbog nailaska vozila iz suprotnog smjera. Mandić Ivica je vozio teretni automobil marke Opel reg. oznake ZG 8917 AP. Zapisnik o očevidu obavila je PU dubrovačko neretvanska broj: 511-03-14 PU 3/369-2008 Osiguranik tužitelja vodi parnicu za naknadu štete pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod brojem Pn-3515/11. Radi posljedica istih ozljeda priznato je Ivici Mandiću pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti rješenjem HZMO broj 714311 od 06.12.2021. zbog navedene ozljede na radu. Isplatom navedene invalidske mirovine tužitelj trpi štetu. Tužitelj je u razdoblju od 01.03.2023. do 30.11.2025. isplatio na ime invalidske mirovine iznos od 18.584,46 eura što predstavlja štetu za tužitelja. Tuženik je pozvan da predmetnu štetu podmiri u mirnom postupku, ali je podneskom od 10.12.2025. otklonio svoju odgovornost.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja kao neosnovanima, te predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije i obveže tužitelj da tuženiku nadoknadi parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja odluke o troškovima do isplate u roku od 15 dana. U navedenoj pravnoj stvari tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije, promašene pasivne legitimacije, osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, osporava odgovornost za isplatu te predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan. Predmet ove pravne stvari je zahtjev tužitelja za naknadom imovinske štete, koja da se sastoji od invalidske mirovine isplaćene Ivici Mandiću – osiguraniku tužitelja u vremenskom razdoblju od 01.03.2023.– 30.11.2025. u iznosu od 18.584,46 eura. Tužitelj tvrdi, da se navedeni iznos invalidske mirovine isplaćuje s osnove ozljede na radu zbog koje je nastao djelomični gubitak radne sposobnosti, a koju je njegov osiguranik zadobio u prometnoj nesreći od 17.07.2008. koju pak nesreću je prouzročilo nepoznato vozilo. Ponajprije se ističe, kako je pogrešan navod tužbe, da bi u konkretnom predmetu bilo primjereno primijeniti odredbe čl. 156. i čl. 159. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 96/25). Ni navedene odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju, kao uopće niti jedna druga odredba toga zakona nije primjenjiva u predmetnom sporu, već su to isključivo odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/2014 i 155/23). U sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje se Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine.“ Sukladno navedenom, u predmetnoj pravnoj stvari, obvezu tuženika može uređivati samo Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, a to je vremensko razdoblje od 01.03.2023. do 30.11.2025. Prema navodima tužbe tužitelju bi šteta nastala na način, da je svom osiguraniku Ivici Mandiću jedan dio od isplaćene invalidske mirovine isplatio kao posljedicu štetnog događaja, odnosno prometne nesreće od 17.07.2008. Iz rečenog u tužbi proizlazi, kako isplate izvršene od strane tužitelja u korist njegovog osiguranika Ivice Mandića predstavljaju isplate po osnovi invalidske mirovine, isplaćene osiguraniku u razdoblju od 01.03.2023. do 30.11.2025., a koji je posljedica ozljeđivanja tužitelja u odnosnoj prometnoj nesreći, U smislu odredbe čl. 44. st. 1. toč. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu Garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi: ….. 5. šteta zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih prijevoznih sredstava.“ Stoga obveza tuženika na isplatu naknade štete pod uvjetima propisanim Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu može temeljem navedene obveze nastati samo, ako je imovina Garancijskog fonda tuženika namijenjena za isplatu odnosne vrste štete onim oštećenicima, koji su kao takvi u svojstvu ovlaštenika na naknadu štete navedeni u tom zakonu. Obzirom na rečeno, a uzevši u obzir sadržaj odredbe čl. 44. st. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a koja odredba glasi: “Zavodi za zdravstveno, mirovinsko i invalidsko osiguranje, te društva za osiguranje sa subrogacijskim potraživanjima, kao i druge fizičke i pravne osobe koje su na bilo koji način neposredno oštećenoj osobi naknadile štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva, nemaju pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.“ (pripomena: naglasio tuženik). Tužiteljeva tražbina zapravo predstavlja subrogacijsku tražbinu potraživanje (čl. 963. Zakona o obveznim odnosima – Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,

126/21, 114/22, 156/22 i 155/23) koje je prethodno citiranom odredbom čl. 44. st. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu isključeno iz obveze tuženika za namirenjem. Slijedom navedenoga, temeljem izričitih zakonskih odredbi, tuženik osporava postojanje pravne osnovanosti postavljenog tužbenog zahtjeva te predlaže odbiti isti u cijelosti kao neosnovan. Tuženik se protivi izvođenju bilo kakvih dokaza, dok se ne odluči o pitanju pasivne legitimacije i pitanju aktivne legitimacije tužitelja, te sukladno navedenom predlaže, da sud odluči na način, kojom se tužba i tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika odbija, sve uz naknadu parničnog troška tuženiku zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja odluke o trošku do isplate. Podredno tuženik u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, naročito osporava uzročno-posljedičnu vezu umirovljenja osiguranika tužitelja i predmetnog štetnog događaja.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje broj 714311 od 6. prosinca 2021. godine, obračun isplaćene mirovine, odštetni zahtjev, zapisnici s ročišta.

4. Nesporno je da je tužiteljev osiguranik Ivica Mandić nastradao u prometnoj nezgodi dana 17. srpnja 2008. godine kada ga je nepoznati automobil na putu od Stona prema Neumu izgurao sa kolnika u desnu stranu prilikom pretjecanja zbog nailaska vozila iz suprotnog smjera. Ivica Mandić je vozio teretni automobil reg. oznake ZG-8917 AP. Odgovornost osiguranika tuženika proizlazi iz pravomoćne presude Općinskog suda u Velikoj Gorici broj K-252/2009 od 23. rujna 2010. godine. Rješenjem tužitelja broj 714909 od 10.12.2009. osiguraniku HZMO-a, Zlati Maretić priznato je pravo na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad s osnove ozljede izvan rada.

5. Predmet postupka je tužiteljev zahtjev za naknadu štete koji predstavlja iznos invalidske mirovine za osiguranika tužitelja i to za razdoblje od 1. ožujka 2023. do 30. studenog 2025. godine u iznosu od 18.584,46 eur, a što je razvidno iz obračuna i ispisa iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja. Sporna je aktivna kao i pasivna legitimacija, navod tužitelja da je njegovom osiguraniku bilo priznato pravo na invalidsku mirovinu, sporan je osnov kao i visina tužbenog zahtjeva.

6. Odredba čl. 161. Zakona o mirovinskom osiguranju propisuje da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju te naknada stvarne štete koju zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima ovog zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja.

7. Prema odredbi čl. 44. st. 1. toč. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi šteta, zbog smrti, tjelesne ozljede, oštećenja zdravlja nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih prijevoznih sredstava. Obveza tuženika na isplatu naknade štete pod uvjetima propisanim navedenim zakonom može temeljem navedene obveze nastati samo ako imovina garancijskog fonda tuženika namijenjena za isplatu odnosne vrste štete po onim oštećenicima, koji su kao takvi u svojstvu ovlaštenika na naknadu štete navedeni u zakonu. Uzevši u obzir sadržaj odredbe čl. 44. st.5. navedenog Zakona, a koja glasi da Zavodi za

zdravstveno, mirovinsko i invalidsko osiguranje te društva za osiguranje sa subrogacijskim potraživanjima, kao i druge fizičke i pravne osobe koje su na bilo koji način neposredno oštećenoj osobi naknadile štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva, nemaju pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz garancijskog fonda. Sud stoga zaključuje da tužiteljeva tražbina predstavlja subrogacijsku tražbinu koje prema odredbi čl. 44. st. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu isključeno iz obveze tuženika za namirenje.

8. Cijeneći provedene dokaze sud je utvrdio da tužitelj neosnovano potražuje iznos, a koji je postavljen u tužbenom zahtjevu, stoga ga je valjalo odbiti u cijelosti s postavljenim tužbenim zahtjevom.

U Zagrebu, 27. listopada 2026.

Sudac:
Saša Bušić

SAŠA BUŠIĆ

Elektronički potpisano: 27.10.2026T12:12:56 (UTC:2026-10-27T11:12:56Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 1516e8d1-5748-4acf-8f9b-da03de0f5e7c
Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude strankama je dopuštena žalba u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:
- tužitelju
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-3dcf0**

Kontrolni broj: **05400-f483e-60a0e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.